

Het nieuwe jaarthema van de Protestantse kerk:

Ga Mee

Deze oproep krijgt inhoud doordat iedere gemeente zelf in kan vullen, waaraan wordt gedacht om mee te gaan. In het hopen, in het liefhebben, in het vrede brengen?

Het kan ook bidden worden. Of muziek maken...

Meegaan lijkt dan op het eerste gezicht zo, alsof diegenen die aansluiten meegaan in wat de gemeente voorgeeft. Maar als andere mensen aansluiten, brengen zij andere ideeën mee, een andere inhoud, vragen.

Ga mee als oproep vergt bij diegene die daarom vraagt, vooraf dus al een houding van openheid. Je zult bereid moeten zijn dat je zelf verandert, doordat iemand meeloopt.

Bij het: ga mee, zul je ook merken of je elkaars taal verstaat. Mensen die een gemeente nieuw binnenkomen, merken gauw dat er toch een taal wordt gesproken die niet meteen herkenbaar is. Ga mee vraagt dus ook om uitleg, communicatie.

Ga mee kan ook het aanbieden worden in een stukje thuis zijn. De wereld waarin wij momenteel leven en ons bewegen, wordt gekenmerkt door een grote onzekerheid.

Decennia terug was veel meer vastgelegd, de verhoudingen waren helderder. Nu merken we dat machtsstructuren aan het veranderen zijn. China streeft naar invloed, eist een positie van macht op. In Afrika wijzen landen Europese invloeden af. Door de koloniale verhoudingen waren ze nog steeds gericht op landen zoals Frankrijk, Engeland of Italië.

Nu verschuiven ook daar de invloedssferen. De wereld wordt onduidelijker en wij weten niet zo goed, waar al deze ontwikkelingen naartoe gaan.

In een gemeenschap te staan kan dan weleens helpen met de angsten en zorgen beter om te kunnen gaan, die dit alles oproepen.

De oproep: Ga mee, getuigt van een fundament dat je hebt. Een zekere stevigheid die je laat vragen: Ga mee.

De vraag naar onszelf als gemeente zou ook aan de orde mogen komen, of wij de stevigheid ook zo ervaren. Want vaak hoor ik meer over twijfels over het geloof bij huisbezoeken. Met de jaren is veel zekerheid weggevallen. Wat het geloof betreft. Sommigen zijn daar blij mee, want de dogma's werden als een geloofsopstakel ervaren in plaats van een handvat.

Dan is de vraag dringender: wat is onze stevigheid, want als we willen vragen en uitnodigen: Ga mee, dan zullen we ook moeten kunnen zeggen: wij gaan hiervoor!

Er zijn dus redenen genoeg om in gesprek te gaan, over geloven en vertrouwen, over het fundament, dat wie weet, diep verscholen ligt. Het mag aan het licht komen.

ds. Wiebke Heeren